

Kaks küsimust Neeme Kuningale

Kas tegemist on esimese omataolise ettevõtmisega, kus rahvusoper ise otsib talente ja koolitab neid tulevasteks ooperistaarideks?

Ma arvan, et sellises mastabis küll. Ajaloost on teada, et kunagi Estonia algusaastatel käidi mööda Eestimaad ringi ja keset vägilasi, maadlejaid ja tõstjaid otsis Estonia teatergi endale vägevaid lauluhääli.

Ka nõukogude ajal oli koolinoorte vokalistide üleriigiline võistlus 1970ndate alguses, kus ma olen ise osalenud Kilingi-Nõmme poisina ja Jassi Zahharov on seal tuule tiibadesse saanud.

Aga sellises vormis on ettevõtmine esimene. Noored lauljad üle Eesti näitasid oma võimeid ja nende seast valiti välja 30 finalist, kellest omakorda tosin noort kõikjalt Eestist on meil juba üle poole aasta koolitust saamas.

Miks selline operatsioon nimega OPVOX üldse ette võeti?

Põhjusi on palju. Osalt on see

missioonitundest kantud, kuid viitab sellele, et klassikalise laulu eriala ja noore kujunemine sellel alal tipptegijaks mitte ainult Eestis, vaid ka väljaspool on raske ja pingeline protsess ning Eestis on sellist selgelt välja kujunenud redelit algharidusest kuni tipuni välja väga keeruline jälgida.

On lastemuusikakoolid, Georg Otsa ja Heino Elleri nimeline muusikakool, on Eesti muusika- ja teatriakadeemia, mis ju valmistas ette ooperilauljaid. Paraku ei ole Estonia aastaid ja aastaid seal nooremat põlvkonda, uute solistide järelkasvu leidnud. Järelikult on koolitustsükklis vaakum.

Elukutsevalik on nii vastutusrikas ja niivõrd oluline samm, aga tundub et ikkagi üsna ebamäärane 16–18aastaste noorte jaoks, kes selle valiku ees seisavad.

On kergema muusikaga superstaarisaade, kuid noortel puudus väljund, et ka siin mõõtu võtta ja ennast

proovile panna. See on mõte, miks oleme OPVOXi algatanud. Tõesti, nüüd on teleprojekt “Klassikatahed” – uus ja tänuväärne algatus.

Projekt ei pretendeeri sellele, et siit tulevad supervalmis lauljad, pigem on meie eesmärk tutvustada seda eriala süvitsi professionaalse teatri sees ja meil on väga hea meel, kui see annab kas või paarile-kolmele neist impulsi teha oma elus väga tähtis elukutsevalik. Aga miks mitte, rahvusoperina oleme väga huvitatud kõrgetasemelisest rahvuslikust kaadrist.

Mõni neist on juba meie repertuaari kutsutud ja üks õpilane on andnud paberid sisseastumiseks Sibiiri akadeemiasse Soomes. Kui tal sisseastumine õnnestub, jälgime ta arengut ja võib-olla saame tubli laulja. Nii võiks see jätkuda

Küsis
Anu Jürisson

